

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ
1949 - 1955

Ο.Τ.Ε. Α.Ε.	
ΓΕΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	
ΓΕΝ. Α/Α :	3726
Δ.Κ. :	
ΗΜΕΡ. ΕΙΣΟΔ. :	15-7-64

ΑΘΗΝΑΙ 1956

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Σύντομος ιστορική επισκόπησις τῆς ἐξελιξέως τῶν Τηλεπικοινωνιῶν ἐν Ἑλλάδι μέχρι τῆς συστάσεως τοῦ Ο.Τ.Ε. (1949)

Πρόδρομοι τῶν σημερινῶν Τηλεπικοινωνιῶν¹⁾ ὑπήρξαν, ὁ πρῶτος τηλεγράφος, ὁ ὑπὸ τοῦ ἀμερικανοῦ Samuel Morse ἐπινοηθεὶς ἐν ἔτει 1835 καὶ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Φιλαδελφείας ἐπιδειχθεὶς τὸ 1837 καθῶς καὶ τὸ πρῶτον τηλέφωνον, ἡ τιμὴ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ ὁποίου ἀνήκει εἰς τὸν ἐπίσης ἀμερικανὸν Al. Graham Bell (1876).

Ὁ Τηλέγραφος ἐν Ἑλλάδι. Εἰς τὴν μικρὰν τότε καὶ ἀνοργάνωτον Ἑλλάδα μόλις τὴν 19 Σεπτεμβρίου 1859 ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τοῦ πρῶτου ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου ὑπὸ εἰδικῶς πρὸς τοῦτο μετακληθέντων Βασιρῶν ὑπαλλήλων. Ὀλίγον ἐνωρίτερον εἶχε καταδυθῆ τὸ πρῶτον ὑποβρύχιον καλώδιον μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου καὶ εἶχον κατασκευασθῆ αἱ πρῶται δύο ἐναέριοι γραμμαὶ, Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν—Αἰγίου—Πατρῶν. Ἡ σύνδεσις τῶν Ἀθηνῶν μετὰ Σύρου ἐκρίθη σκόπιμος, ἀφ' ἐνός διότι ἡ Σύρος τότε ἦτο ὁ ἐμπορικώτερος λιμὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι μέσῳ αὐτῆς καὶ Χίου ἐπετυγχάνετο ἡ σύνδεσις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ταυτοχρόνως συνεστήθησαν καὶ τὰ πρῶτα Τηλεγραφεῖα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Σύρου, Αἰγίου, Πατρῶν κλπ.

1. Ὁ ὅρος «Τηλεπικοινωνία», γνωστὸς διεθνῶς ὡς «Telecommunication» εἶναι γέννημα τῆς γοργῆς ἀναπτύξεως τῆς ἠλεκτρικῆς καὶ Ραδιοηλεκτρικῆς Ἐπιστήμης καὶ Τεχνικῆς, μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον, ὡς καὶ τῶν πολλῶν δυνατοτήτων χρησιμοποίησεως αὐτῆς. Ὁ ὅρος οὗτος κατὰ τὸ ἄρθρον 48 (Παράρτημα) 2 τῆς Διεθνούς Συμβάσεως Τηλεπικοινωνιῶν, τῆς συναφείας ἐν Atlantic City τὸ 1947, ἣτις διέπει καὶ νῦν τὰς σχέσεις τῆς Παγκοσμίου Τηλεπικοινωνιακῆς Ἐνώσεως (71 Κρατῶν τῆς Ὑδρογείου, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑλλάς), περιλαμβάνει «πᾶσαν μεταβίβασιν, ἐκπομπὴν ἢ λήψιν σημεῶν, σημάτων, γραπτῶν, εἰκόνων, ἤχων ἢ πληροφοριῶν πάσης φύσεως, διὰ σύρματος, ραδιοηλεκτρικῶς (ἀνευ σύρματος), ὀπτικῶς ἢ δι' ἄλλων ἠλεκτρομαγνητικῶν συστημάτων». Εἰδικώτερον «πᾶσα Τηλεπικοινωνία τῆ βιοηλεκτρικῆς ἐρτζιανῶν κυμάτων» καλεῖται Ραδιοεπικοινωνία (Radiocommunication).

Ἐκτοτε διαδοχικῶς ὁ Τηλέγραφος ἐπεξετείνεται εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις καὶ κωμοπόλεις ἐν τῷ ἑσωτερικῷ, ἵνα καταλήξῃ ἀπὸ τῆς μεγεθύνσεως τοῦ Κράτους μετὰ τοὺς ἀπελευθερωτικούς πολέμους τοῦ 1912—1913 καὶ μέχρις ὀλίγον πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου (1939—1940) νὰ λειτουργῇ εἰς 600 περίπου μεγάλας καὶ μικρὰς πόλεις διὰ πλήρως ἐξωπλισμένων τηλεγραφικῶν Γραφείων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν κρατικῶν ὑπαλλήλων καὶ εἰς 5.245 κοινότητος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἰδιωτῶν, ἢ ἄλλων ὑπαλλήλων ὑπὸ τὴν μορφήν Κοινοτικῶν Τηλεφωνείων.

Ἦς πρὸς τὴν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπικοινωνίαν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐξεχώρησεν ἀπὸ τοῦ 1866 εἰς τὴν ἀγγλικὴν Ἑταιρίαν «Eastern Telegraph Company Ltd» καὶ τὰς προκατόχους αὐτῆς (Ράλλη—Binney, Levant Submarine) τὸ προνόμιον τῆς ἀποκλειστικῆς ἀνταλλαγῆς τῶν τηλεγραφημάτων μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ Ἑταιρία αὕτη ἀνελάμβανε συγχρόνως καὶ τὴν καλωδιακὴν σύνδεσιν ὄλων τῶν νήσων πρὸς ἀλλήλας καὶ μετὰ τῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος. Τὸ προνόμιον τοῦτο ἀνενεώθη τὸ 1937, συναφθείσης μεταξὺ Κράτους καὶ τῆς ἐπίσης ἀγγλικῆς Ἑταιρίας Cable and Wireless Ltd., εἰς ἣν συνεχωνεύθη ἡ Eastern, νέας συμβάσεως δεκαεξαετοῦ διάρκειας. Ἡ λήξις τοῦ προνομίου προεβλέπετο διὰ τὸν Μάιον τοῦ 1953, πλὴν παρετάθη τοῦτο ἐπὶ ἴσον χρόνον, ὅσος ὁ χρόνος τῆς κατοχῆς, καθ' ἣν ἡ Ἑταιρία αὕτη εἶχεν ἀποξενωθῆ τῶν δικαιωμάτων τῆς. Οὕτως ἡ λήξις μετετοπίσθη διὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1956 ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ ἅπαντα τὰ ἐν Ἑλλάδι περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς Ἑταιρίας περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ο.Τ.Ε.

Ἡ τηλεγρ. ἀνταπόκρισις Ἑλλάδος—Ἐξωτερικοῦ ἐξυπηρετοῦμένη κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην φάσιν τοῦ προνομίου διὰ ραδιοηλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων ἐπικουρεῖται καὶ διὰ τῶν δύο πεπαλαιωμένων ὑποβρυχίων καλωδίων :

- α) Τὸ Πειραιῶς—Κρήτης—Ἀλεξανδρείας καὶ
- β) Τὸ Πειραιῶς—Ζακύνθου—Μάλτας.

Τηλεγραφικὸν Δίκτυον. Ἐκτὸς τοῦ ὑποβρυχίου καλωδιακοῦ δικτύου, τοῦ ἐξυπηρετοῦντος τὰς νήσους καὶ τὰς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν σχέσεις, τὸ χερσαῖον τηλεγραφικὸν δίκτυον συνεκροτεῖτο ἐξ ἑναερίων γραμμῶν διὰ γυμνῶν συρμάτων ἐπιπροσθέτως δὲ εἶχον ἐγκατασταθῆ καὶ ἐλειτούργουν 10 περίπου ραδιοτηλεγραφικαὶ συγκοινωνίαι καθὼς καὶ περὶ τοὺς 45 σταθμοὺς μικρὰς ἰσχύος πρὸς ἐξυπηρέτησιν μικρῶν καὶ ἀπομεμονωμένων νησίδων.

Τό Τηλέφωνον ἐν Ἑλλάδι. Ἡ πρώτη μέριμνα εἰσαγωγῆς τοῦ τηλεφώνου ἐν Ἑλλάδι ἐξεδηλώθη διὰ Νόμου ἐν ἔτει 1892, αἱ πρῶται δὲ ἀστικάι συκοινωναὶ ἐλειτούργησαν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἀπὸ τοῦ 1895. Ὑπῆρχον ἤδη τότε δύο μεταλλάκται συνδέοντες 60 συνδρομητάς, ἐνῶ παραλλήλως ἤρχιζεν ὀργανουμένη καὶ ἡ μεταξὺ τῶν πόλεων (ὑπεραστική) τηλεφ. ἀνταπόκρισις, τοῦ Νόμου ΒΨΞΗ, τοῦ 1900 καθορίσαντος τὰς συνδίκας λειτουργίας τῆς.

Ἀστική Κρατική Τηλεφωνία. Τό πρῶτον ἀξιολόγου ἐκτάσεως τηλεφωνικόν Κέντρον τοπικῆς συστοιχίας ἐγκατεστάθη ἐν Ἀθήναις ἐν ἔτει 1911 αἱ πρῶται δὲ ἀξιόλογοι καὶ συγχρονισμένοι ἐγκαταστάσεις κεντρικῆς συστοιχίας ἦσαν αἱ τοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν (1926) χωρητικότητος 3.000 συνδέσεων καὶ τοῦ ὁμοίου τοιοῦτου Θεσ/νίκης χωρητικότητος 1.200 συνδέσεων. Ἐν ἔτει δὲ 1930 ἡ ἀστικὴ τηλεφωνικὴ ὑπηρεσία ἐλειτούργει εἰς 19 πόλεις ἐξυπηρετοῦσα 8.500 συνδρομητάς ἐν ὄλῳ, ἐξ ὧν 7.700 ἰδιῶται καὶ 800 Δημόσαιοι Ἀρχαί, μετὰ 11.000 περίπου τηλεφ. συσκευῶν. Ἡ ἀναλογία δηλονότι ἀνήρχετο εἰς 1 τηλεφώνον ἀνά 800 καὶ πλέον κατοίκους, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ παγκόσμιος τηλεφωνικὴ κίνησις περιελάμβανε 30.000.000 τηλεφῶνα μέ μέσην ἀναλογίαν 13 συνδρομητῶν ἀνά 800 κατοίκους (1,6 ἀνά 100, ἐναντι 0,12 ἀνά 100 Ἑλληνας κατοίκους).

Ἀστικὴ Αὐτόματος Τηλεφωνία. Κατὰ τὸ 1930 εἶχε καταστῆ συνειδησις πλέον εἰς τὴν ἀρμοδίαν Κρατικὴν Ὑπηρεσίαν ἡ ἀνάγκη τῆς μελέτης καὶ ἐφαρμογῆς ἐνός συγχρονισμένου ἀστικοῦ τηλεφωνικοῦ προγράμματος μέλλοντος νὰ περιλάβῃ τὴν αὐτοματοποίησιν τῶν Κέντρων τῶν ἐχόντων ἄνω τῶν 1.000 συνδρομητάς καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν διὰ Κέντρων Κεντρικῆς συστοιχίας τῶν Κέντρων ἐκείνων, ἅτινα ἐξυπηρετοῦν ἄνω τῶν 240 καὶ μέχρι 1.000 συνδρομητάς. Ἐμελετᾶτο ἐπίσης ἡ ὑπογείωσις τοῦ μέχρι τότε ἐναερίου ἀστικοῦ τηλεφ. δικτύου. Πλὴν ἡ ἐφαρμογὴ τοιοῦτου προγράμματος προσέκρουεν εἰς ἐμπόδια καὶ δυσκολίας οικονομικῆς κυρίως φύσεως, ἀπόρροια τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ ἐν ἔτει 1930 ἐκχώρησις τοῦ προνομίου ἐγκαταστάσεως τῶν αὐτομάτων ἀστικῶν Κέντρων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν γερμανικὴν Ἑταιρίαν Siemens & Halske καὶ ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν εἰς τὴν ὑπ' αὐτῆς Ἰδρυθεῖσαν Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Τηλεφωνικὴν Ἑταιρίαν (Α.Ε.Τ.Ε.), τὴν πλειοψηφίαν τῶν μετοχῶν τῆς ὁποίας κατεῖχεν ὁ ἀνάδοχος Οἶκος. Παρέμειναν οὕτως ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Κράτους ὁ Τηλέγραφος καὶ τὸ Ὑπεραστικόν Τηλέφωνον καθὼς καὶ τὰ χειροκίνητα ἀστικά Κέντρα (Χ.Α.Σ.) εἰς τὰς πόλεις, ὅπου δὲν προεβλέπετο εἰσέτι ἡ ἐγκατάστασις αὐτομάτων Κέντρων.

Κατά τήν πρώτην ἀπό τῆς ἰδρύσεως τῆς δεκαετίας (1930—1940) ἡ Ἐταιρία αὕτη ἐγκατέστησε πλήρες αὐτόματον σύστημα εἰς 24 πόλεις τῆς Χώρας μέ σύνολον ἐν λειτουργίᾳ συνδρομητῶν 44.917 καί σύνολον ἐγκατεστημένης χωρητικότητος ἐξ 64.000 παροχῶν περίπου.

Κατά τήν δευτέραν δεκαετίαν νέαι κατασκευαί μὲν ἐλάχισται συνετελέσθησαν (1940—1949) ἐγένετο δέ ἀξιοποίησις τῆς ἐγκατεστημένης διαθεσίμου χωρητικότητος.

Καίριον πλήγμα κατὰ τοῦ δικτύου καί ἰδίᾳ τοῦ ἀκράου τοιοῦτου κατηνέχθη κατὰ τὸ Δεκεμβριανόν κίνημα. Αἱ διαπιστωθεῖσαι καταστροφαί τήν ἐπομένην τῆς καταστολῆς τοῦ κινήματος τούτου ἦσαν λίαν ἐκτεταμέναι. Τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς, ἰδίᾳ τοῦ ἀκράου δικτύου, ἐμφαίνεται ἐκ τῶν διακοπέντων ἐκ τῶν διαφόρων Κέντρων συνδρομητῶν. Οὕτως ἐπὶ 32.643 συνδρομητῶν τῶν Ἀθηνῶν τοῦ Ὀκτωβρίου 1944, τήν 6 Ἰανουαρίου 1945 διετηροῦντο ἐν λειτουργίᾳ μόνον αἱ 6.000. Μετά τήν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως ἐπανασυνεδέθησαν οἱ διακοπέντες συνδρομηταί, πολλά ὁμως καλώδια εἶχον τραυματιοθῆ καί ἐπουλώθησαν προχείρως ἐλλείψει ὑλικῶν.

Οὕτω κατὰ τὸ 1949 ἐλειτούργουν 17 αὐτόματα Κέντρα ἐν Ἀθήναις, Πειραιεὶ καί Περιχώροις καί ἕτερα 23 εἰς 22 πόλεις τῶν ἐπαρχιῶν. Τρία ἐκ τῶν προπολεμικῶς λειτουργούντων κατεστράφησαν (Ἑλληνικοῦ τὸ 1944, Κερκύρας τὸ 1943 καί Τρικκάλων 1948) ὡν τὰ δύο τελευταῖα ἀνακατεσκευάσθησαν ὑπὸ τοῦ ΟΤΕ βραδύτερον, ἀντὶ δέ τοῦ Κέντρου Ἑλληνικοῦ ἐγκαθίσταται νῦν τὸ Κέντρον Γλυφάδας.

Ἑπεραστική Τηλεφωνία μέχρι τοῦ 1949. Παράλληλως πρὸς τήν ἀνάπτυξιν τῆς Ἀστικῆς Τηλεφωνίας, μετὰ τὸ 1930 ἀνεπτύχθη εἰς ἰκανοποιητικόν βαθμόν καί ἡ Κρατικὴ Ἑπεραστικὴ Τηλεφωνικὴ Ἑπιχειρήσις, ἀνακαινισθέντος καί ἐπεκταθέντος τοῦ δικτύου καί ἀναρτηθέντων νέων κυκλωμάτων, γενομένης εἰς σημαντικὴν κλίμακα εἰσαγωγῆς συστημάτων παλλαπλῆς τηλεφωνίας (φερούσης συχνότητος) καί ἐγκατασταθέντων συγχρονισμένων ὑπεραστικῶν μεταλλακτῶν εἰς πολλάς πόλεις τῆς Χώρας.

Τὸ ὑπεραστικόν τηλεφωνικόν καί τηλεγραφικόν δίκτυον ὑπέστη κατὰ τὸν πόλεμον, τήν κατοχήν καί τὸν ἐπακολουθήσαντα συμμοριτοπόλεμον μεγίστην καταστροφήν, ἐξίχθεισαν μέχρι τῆς πλήρους διαλύσεως αὐτοῦ. Ἐν Ἀθήναις τὰ 100% τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν Κέντρων εἶχον διαρπαγῆ ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ Κατοχῆς καί μεταφερθῆ ἀλλαχοῦ ἢ καταστραφῆ. Εἰς τὰ μεγάλα ἐπαρχιακὰ Κέντρα

τά 30% τών ἐγκαταστάσεων εἶχον ὑποστῆ τὴν ἴδιαν τύχην, ἐνῶ τὸ τηλεγραφικὸν καὶ τηλεφωνικὸν δίκτυον εἶχε καταστραφῆ κατὰ 80%.

Ἡ ἐπομένη τῆς καταστολῆς τοῦ κινήματος εὔρε τὰς ἀποθῆ-
κας τῆς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας τελείως κενάς. Διὰ τοῦτο ἐχρησιμοποι-
ήθη πᾶν ὑλικόν, ὅπουδῆποτε καὶ ἂν εὑρίσκετο καὶ εἰς οἰανδῆποτε
κατάστασιν καὶ ἂν ἦτο, πρὸς ἐπούλωσιν τῶν χαινουσῶν πληγῶν
καὶ πρὸς ὄμμεσον τηλεγραφικὴν καὶ τηλεφωνικὴν σύνδεσιν τῆς πρω-
τευούσης μετὰ τῶν Κέντρων τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ὑπεραστικοῦ δικτύου συνέβαλε
σημαντικῶς ἡ εἰς τὰς Τεχνικὰς Τ.Τ. Ὑπηρεσίας παρασχεθεῖσα δια-
δοχικῶς συνδρομὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ συμμαχικοῦ στρατοῦ, ἡ πα-
ροχὴ ἐφοδίων ἐκ μέρους τῆς UNRRA καὶ τοῦ ΟΔΙΣΥ, ἡ χρηματο-
δότησις ἐκ μέρους τῆς AMAG καὶ ἡ προμήθεια σημαντικῶν ὑλικῶν
γραμμῶν, ἰδίᾳ σύρματος καὶ στύλων ἀξίας 2.000.000 δολλαρίων ἀπὸ
τὸ δάνειον τῆς Τραπεζῆς Εἰσαγωγῶν—Ἐξαγωγῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Συνολικά έσοδα κατά Κλάδων και χρήσιν

Χρήσις	Ύαστικά Τηλέφωνα	Ύπεραστικά Τηλέφωνα	Τηλέγραφοι	Σύνολον εις Δρχ.
1949—52	170.838.308,20	81.842.440,10	90.681.024,55	343.361.772,85
1952—53	107.983.905,10	48.381.737,75	43.854.537,90	200.220.180,75
1953—54	130.186.628,00	66.280.638,10	57.802.923,20	254.270.189,30
1954—55	150.814.241,95	87.357.153,05	61.821.770,20	299.993.165,20
1955—56	197.112.556,00	111.470.433,00	89.455.494,00	398.038.483,00

ΜΕΡΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

Συνοψσεις τών έπιτευγμάτων.

Διαπιστώσεις

I

Τα σημαντικώτερα τών έπιτευγμάτων του ΟΤΕ κατά τήν πρώτην φάσιν τής άνασυγκροτήσεώς του δύνανται νά συνοψισθώσιν εις τούς κάτωθι χαρακτηριστικούς άριθμούς :

1. Έγένετο άνέγερσις, πολλαχού τής Χώρας, νέων κτιρίων, μεταξύ τών όποιων είναι και τά κτίρια τών τριών μεγάλων Ύπεραστικών Κέντρων Άθηνών, Θεσσαλονίκης και Πατρών. Ό οικοδομικός κυβισμός του 1949 ηύξήθη κατά 163% εις τό τέλος του 1954, υπερβάς τά 168% εις τό τέλος του 1955.

2. Έγένετο κατασκευή 10 αύτομάτων Κέντρων, μετ' άνακατασκευής τών καταστραφέντων τριών έκ πολεμικών ένεργειών, ήρξατο δέ ή προεργασία και ή κατασκευή έτέρων 9 Κέντρων.

Διά τών κατασκευών τών πρώτων Κέντρων ό άριθμός τών τηλεφ. συνδέσεων του 1949 ηύξήθη κατά 59% εις τό 1955 και κατά 75% εις τό τέλος του 1956 (64.880 συνδέσεις κατά τό 1949, 113.000 περίπου κατά τό τέλος του 1956).

3. Έγένετο έπίσης ή έγκατάστασις 7 μεγάλων Ύπεραστικών Κέντρων και ή επέκτασις πλείστων άλλων, μέ συνολικήν έπαύξησιν τών υπεραστικών τηλεφ. έγκαταστάσεων κατά 450%, μέ άποτέλεσμα δέ τόν τριπλασιασμόν άπό του έτους 1949 και έντεϋθεν τών έσωτερικών υπεραστικών συνδιαλέξεων και δωδεκαπλασιασμόν τών έξωτερικών, ένώ και ό άριθμός τών τηλεμμάτων κατά τήν Ιδίαν χρονικήν περίοδον ηύξάνετο άπό 4.142.000 εις 5.053.091.

4. Μέ τήν έπαύξησιν τών ραδιοσταθμών και τών έρτζιανών κυκλωμάτων του έξωτερικού έξ άλλου, αί Χώραι μεθ' ών ή Έλλάς έπικοινωνεί άπ' εύθείας τηλεφωνικώς σήμερον, υπερβαίνουν τας 60, έναντι 15 του 1949, μέ τήν έγκατάστασιν δέ νέων Ισχυρών παρακτίων σταθμών έπετεύχθη ή έρτζιανή έπαφή μετά πάντων τών διαπλεόντων τούς ώκεανούς έλληνικών πλοίων.

5. Ὁ ἀριθμὸς τέλος τῶν Κοινοτικῶν Τηλεφωνείων τῆς Χώρας ὑπερεδιπλασιάσθη ἀνελθὼν ἀπὸ 1.782 εἰς 3.614.

6. Πέραν τῆς ποσοτικῆς αὐξήσεως, ἡ ποιοτικὴ στάθμη τῶν προσφερομένων εἰς τὸ Κοινὸν τηλεφωνικῶν καὶ τηλεγραφικῶν ὑπηρεσιῶν ἔχει ἀνέλθει σημαντικῶς, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1949.

Πάντα δὲ ταῦτα συνοψίζονται εἰς αὐξησιν τῆς ἀξίας τοῦ Τηλεπικοινωνιακοῦ ἐξοπλισμοῦ κατὰ 16 ἑκατομμύρια Δολλάρια ἐπιτευχθεῖσαν ἐν πολλοῖς, δι' αὐτοχρηματοδοτήσεως, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἢ παρασχεθεῖσα διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῶν Τηλεπικοινωνιῶν εἶναι ἡ ἐξ 6,5 ἑκατομμυρίων Δολλარიῶν καὶ 22 ἑκατομμυρίων νέων δραχμῶν Ἀμερικανικῆ βοήθεια.

Εἰκόνα τῆς σταθερῶς ἀπὸ ἔτος εἰς ἔτος προόδου τοῦ ΟΤΕ καὶ τῆς ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον αὐξοῦσης οἰκονομικῆς του ἐπιφανείας διὰ τῆς ὑγιοῦς διαχειρίσεως τῶν ἐσόδων παρέχουν οἱ προσηρηθέντες εἰς τὴν παρούσαν ἔκθεσιν Ἰσολογισμοὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν ἐτῶν 1949—1955.

* Ἀποσπάσματὰ τινὰ αὐτῶν χαρακτηριστικὰ παρατίθενται κατωτέρω :

α) Σχέσις ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἐκμεταλλεύσεως.

	Ἔσοδα	Ἔξοδα	Ποσοστὸν ἐξόδων
1949—52 Δρχ.	340.285.277,60	321.484.457,40 *	94 %
1952—53 »	180.676.515,25	154.750.980,30	85,5 %
1953—54 »	234.716.014,25	169.856.490,40	72,6 %

β) Ἡ κίνησις τοῦ ἀποθεματικοῦ ἀνακαινίσεων, τὸ ὁποῖον δὲν κεφαλαιοποιεῖται ὡς τοιοῦτον, ἀλλ' ἐπενδύεται ἐλευθέρως εἰς στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐσημείωσε τὴν κάτωθι πρόσδον :

1949—52 Δρχ.	42.001.765,00 *
1952—53 »	19.940.213,70
1953—54 »	21.977.970,35
1954—55 »	24.588.118,85

γ) Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Δημοσίου κατὰ 6%, ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐισπραξέων (ἄρθρ. 10 Ν. Δ. 1049) ἐμφανίζει τὴν ἐπομένην ἀνιούσαν κίνησιν :

1949—52 Δρχ.	17.717.544,90 *
1952—53 »	10.025.840,75
1953—54 »	12.936.060,60
1954—55 »	15.425.869,80

* Ἀπὸ 23 - 10 - 49 ἕως 30 - 6 - 52.

II

Ὁ Ὄργανισμὸς ἐπέτυχε βεβαίως κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς δράσεώς του νὰ ἐπεκτείνῃ τὰ ἀγαθὰ τῶν Τηλεπικοινωνιῶν εἰς ὅλον ἐν εὐρύτερα στρώματα. Ὁ ρυθμὸς ὅμως τῆς ἀναπτύξεως τῶν κοινωνικῶν καὶ ἐμπορικῶν σχέσεων τοῦ Κοινοῦ ὑπῆρξε περισσότερο ταχύς ἀπὸ τὸν ρυθμὸν, μὲ τὸν ὅποιον ὁ ΟΤΕ ἠδυνήθη νὰ ἐπαυξήσῃ τὸν τεχνικὸν του ἐξοπλισμὸν. Ἡ Διοίκησις τοῦ ΟΤΕ διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν μεγάλην ζήτησιν τηλεφώνων ἐνέτεινε καὶ δὲ ἐντείνῃ ἔτι μᾶλλον ἐν τῷ μέλλοντι τὰς προσπάθειάς της. Ὑπάρχει ἤδη ἐγκεκριμένον πενταετές—μέλλον νὰ διευρυνθῇ εἰς δεκαετές—πρόγραμμα περαιτέρω ἀναπτύξεως τῆς ἀστικῆς τηλεφ. ὑπηρεσίας (αὐτόματα) διὰ τῆς ἐντὸς τοῦ 1956 προσδήκης νέων 8.000 συνδέσεων κατ' ἐπέκτασιν τῶν 24.000 καὶ διὰ προκηρύξεως διεθνoῦς διαγωνισμοῦ διὰ τὴν προμήθειαν ἐτέρων 50.000. Ἐτερον παράλληλον πρόγραμμα πενταετοῦς διάρκειας ἔχει συνταχθῆ καὶ διὰ τὴν ὑπεραστικὴν τηλεφωνικὴν ὑπηρεσίαν, ὅπως ὑπάρχει καὶ πρόγραμμα συνδέσεως εἰς τὸ ἐθνικὸν τηλεφ. δίκτυον ὄλων τῶν χωρίων τῆς ὑπαίδρου.

Εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ τηλεφώνου συνέτεινεν ὄχι μόνον ἡ ἀνάπτυξις παρὰ τῷ λαῷ μείζονος ἐνδιαφέροντος διὰ τηλεφωνικὴν σύνδεσιν, ἀλλὰ καὶ ἡ τιμολογιακὴ πολιτικὴ τοῦ ΟΤΕ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους ἐφαρμοσθεῖσα. Τὰ τηλεγρ. καὶ τηλεφ. τιμολόγια εὐρίσκονται εἰς στάθμην κατὰ πολὺ χαμηλοτέραν τῶν τιμολογίων ἄλλων Ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὁφελείας καὶ κατὰ ποσοστὸν ἐκτιμηθὲν κατὰ τὸ 1954 ἀπὸ 9% μέχρι καὶ 50%. Κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1954, κατόπιν εἰδικῆς ἐρεύνης, διεπιστώθη πράγματι ὅτι ὁ μέσος τιμολογιακὸς τιμᾶριθμὸς τοῦ ΟΤΕ ἀνήρχετο εἰς 32,16 (Βάσις 1938), ὅταν ἄλλων Ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὁφελείας ὑπερέβαινε τὴν στάθμην τῶν 40 καὶ ἐφθανε μέχρι καὶ 50 περίπου. Τὰ τιμολόγια τοῦ ΟΤΕ εὐρίσκοντο τότε εἰς τὰ 2/3 περίπου τοῦ τιμαριθμοῦ ἀκριβείας τῆς ζωῆς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος (32,06 ἔναντι τιμαριθμοῦ Τραπεζῆς 45,37). Τὰ σημερινὰ τιμολόγια εἶναι ἐπίσης χαμηλά. Χαρακτηριστικὸν σχετικὸν παράδειγμα παρέχει ἡ διατίμησις τοῦ ἀστικοῦ τηλεφωνήματος, τὸ ὅποιον προπολεμικῶς διετιμᾶτο Δρχ. 1,16 ἔκα-

στον, ἐνῶ σήμερον διατιμάται κατὰ μέσον ὄρον Δρχ. 0,453, ἦτοι κάτω τῶν 50 λεπτῶν, ἀντὶ τῶν 70 περίπου, ὡς δὲ ἔδει (1,16 X 600)*.

Τὰ χαμηλὰ ταῦτα τιμολόγια ὑπεβοήθησαν σημαντικῶς καὶ ὑποβοηθοῦν τὸ ἐλληνικὸν κοινὸν εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν κοινωνικῶν του ἀναγκῶν καὶ εἰς τὴν οικονομικὴν του δραστηριότητα. Τὴν λελογισμένην δὲ καὶ ἐπωφελῆ διὰ τὸ κοινωνικὸν σύνολον τιμολογιακὴν ταύτην πολιτικὴν προτίθεται νὰ συνεχίσῃ ὁ ΟΤΕ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, μὴ ἀποβλέπων καθ' ὃ Ὀργανισμὸς διαχειριζόμενος Κρατικὴν περιουσίαν, εἰς δημιουργίαν κερδῶν, ὡς δὲ ἔπραττεν οἰαδῆποτε Ἰδιωτικὴ Ἐπιχείρησις. Παρὰ τὰ χαμηλὰ δὲ τιμολόγια, καὶ τοῦ Δημοσίου ἢ συμμετοχὴ κατὰ 6%, ἐξυπηρετεῖται ἐπαρκῶς καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ Βοήθεια ἀποσβέννυται ἀνελλιπῶς καὶ σημαντικὰ ποσὰ διατίθενται εἰς ἐπενδύσεις εἰς κτίρια, ἐγκαταστάσεις καὶ δίκτυα πρὸς μελίζονα καὶ κρείσονα τοῦ Κοινοῦ ἐξυπηρέτησιν. Τὴν ὑγιὰ δὲ οικονομικὴν κατάστασιν καὶ ἐξέλιξιν τοῦ ΟΤΕ ἐμφαίνει κυριώτατα τὸ μετ' ἀφαίρεσιν πασῶν τῶν ὑποχρεώσεων καθαρὸν ἐνεργητικόν, τὸ ὅποιον ἔσχε τὴν ἀκόλουθον ἐξέλιξιν κατὰ τὴν ἐπισκοπούμενην χρονικὴν περίοδον :

1949 (ἀρχικόν)	Δρχ.	394.159.882,60
Χρῆσις 1953 - 54	»	480.760.094,15
» 1954 - 55	»	537.238.964,65

προβλεπομένης νέας σημαντικῆς βελτιώσεως τῆς καθαρᾶς οικονομικῆς θέσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ κατὰ τὴν χρῆσιν 1955 - 56

Ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαχθῇ τὸ συμπέρασμα ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ ΟΤΕ στηριχθεῖσαι προσδοκίαι παρὰ τὰς συναντηθείσας σοβαρὰς δυσχερείας καὶ τὰς ἐμφανισθείσας ἀντιξοότητας, ἐδικαιώθησαν. Διότι καὶ τοῦ Κοινοῦ αἱ τηλεπ. ἀνάγκαι ἐξυπηρετοῦνται εἰς διαρκῶς βελτιουμένην κλίμακα ποιοτικῶς καὶ ποσοτικῶς καὶ ἐπὶ σταθερῶν καὶ ὑγιῶν οικονομικῶν βάσεων ἔχει θεμελιωθῆ τὸ ὅλον οἰκοδόμημα, ὥστε ἡ ἱκανότης τοῦ ΟΤΕ, διαδέτοντος καὶ προσωπικὸν καλῶς κατηρτισμένον, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς προαγωγῆς τῶν συμφερόντων τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους, νὰ θεωρῆται ἐξησφαλισμένη.

* Διὰ τοῦ 600 ἐκφράζεται τὸ σημερινὸν κατὰ μέσον ὄρον πολλαπλασίον κόστος ζωῆς, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προπολεμικόν.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Μέρος	πρώτον	Ἐπισκόπησις ἐξελιξέως Τηλεπικοινωνιῶν ἐν Ἑλλάδι	Σελ.	5
»	δεύτερον	Ἰδρυσις τοῦ ΟΤΕ	»	10
»	τρίτον	Διοικητικὴ ὀργάνωσις καὶ διάρθρωσις	»	12
»	τέταρτον	Κτιριακὴ ἀνασυγκρότησις	»	16
»	»	Ἵπεραστικὸν Μέγαρον Ἀθηνῶν	»	20
»	πέμπτον	Τεχνικὴ ἀνασυγκρότησις	»	21
»	»	Ἐξοπλισμὸς ἀστικῆς Τηλεφωνίας	»	22
»	»	» ὑπεραστικῆς Τηλεφωνίας	»	23
»	»	» Κοινοτικῆς »	»	26
»	»	» Τηλεγραφικῆς »	»	27
»	»	Ἀσύρματοι συγκοινωνίαι	»	28
»	ἕκτον	Ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα	»	31
»	ἕβδομον	Οἰκονομικὸς τομεὺς	»	38
»	ὄγδοον	Συγόψισις ἐπιτευχμάτων — Διαπιστώσεις	»	43